

Kunnngerð

Sambært § 8 d. í løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landskatt og kommunuskatt má avskrivning hjá persónum ikki vera størri enn so, at skattskylduga inntøkan í minsta lagi er líka so stór sum livikostnaðurin eftir tí til eina og hvørja tíð galdandi prístalsgrundarlag.

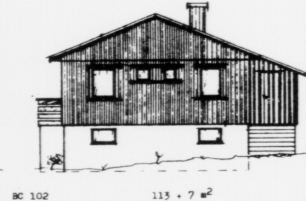
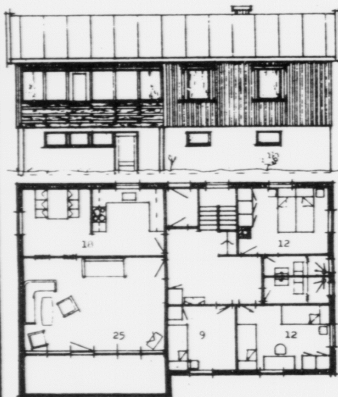
Vísandi til løgtingslóg nr. 5 frá 5. februar 1976 skal her verða sagt frá, at nevndi livikostnaður fyri skattaárið 1982/83 er 53.900,— kr.

Fyri hjún, har bæði eru sett í skatt, er avmarkingin galdandi fyri hvønn hjúnafelagin sær.

Tórshavn, 12. januar 1982

Líkningarráð Føroya

SETHÚS/ føroysk framleiðsla

Eisini alt slag av
SMÁHÚSUM

TELEFON
1-1745

(summarhús/úthús)
Verður leverað sum byggisett, tí
sera lætt at seta upp.

**NORD-PLAN
STÁLREOLIR**

Goymslureolir
Pallet-reolir
Arkivreolir
Koyrandi reolir
Vit geva fegin
tilboð.

P/F FARODANE & CO Tlf. 11414

Framhald av síðu 15

leikarnir annars taka MBF við í raðum framyvir.

Sjálvsagt vænta vit, at fleiri feleg koma aftrat, og vit vita eisini, okkurt er í um-buna, eins og tað í bløðunum er komið fram, at tørvur er á felegum, sum taka upp ávisar uppgávur, sum enn liggja á láni. Sjálvandi hava hesi feleg, so hvørt tey koma, rætt at tekna limaskap í MBF.

Pengarnir

Arbeidsbólkurin hevur í bløð-um fingið beinleiðis fyrspurning um, hvar pengarnir eru farnir. Hertil er at svara, at grannskoðaður roknskapur fer at fyriliggja nakað skjótt. Men vit kunnu annars siga, at peningurin, sum landsstýrið jattaði, er nýttur til skrivstovuhjálp og neyðugt skrivstovuhald. Eisini kunnu vit nevna eina uttanlandsferð fyri ein av teimum, ið arbeiddi í tí smábólkinum, sum arbeiddi við menningarhjálp í samband við terra uppgávu „Steðgið polio“. Har aftur imóti hevur eingin í arbeidsbólkunum verið á uttanlandsferð í samband við arbeidsárið, og er hetta kanska spell, tí norðir fundir hava verið millum arbeidsbólkur í Norðurlondum. Men Føroyar hava ikki fingið innbjóðing, tí henda rakk bert til Danmarkar og kom ikki longur. Nakað av pengum eru brúktir at stuðla uttanlandsferð fyri brekað ung fólk saman við leidarum, og hetta var so mikið væl-eydnað ferð, at arbeidsbólkurin kann mæla til fleiri tilíkar ferðir fyri brekað, og kundi MBF møgulega tikið hetta sum eina uppgávu.

Roknskapurin er annars ikki endaliga uppgjórður, tí okkurt er enn til prentingar, og møgulega kemur okkurt litið aftrat, t.d. virðislonirnar fyri søgukappingina, sum enn ikki eru útgoldnar. Her kann nevast, at 13 fólk luttóku í hesi kapping, og hevur dómsnevndin fingið handritini.

Gávurnar

So teir pengarnir, sum fólk hava savnað saman á ymisk- an hátt. Nógvar av hesum gávum hava verið bundnar til ávis endamála, t.e. gevarin hevur sjálvur ynskt, hvar pengarnir fóru, t.d. til menningarhjálp, til ítrótt fyri brekað, til MBF, til handicap- felegini hvørt sær, til lokal endamála o.a. Eftir er so ein partur á einari gávukonto. Hetta eru umleið 90.000 kr., sum arbeidsbólkurin so skal avgera, hvar hann fer. Ymisk uppskott hava verið frammi, og avgerðin fellur skjótt, og sum sagt, grannskoðaður roknskapur liggur fyri nakað skjótt.

Upplýsing

Arbeidsbólkurin hevur lagt stóran dent á upplýsingar- arbeiði. Vit hava ásaðnað, at upplýsing brýtur niður for- domar, og arbeidsbólkurin ásaðnað, at tað sjáldan er ondskapur ella óvilji, at hetta og hatta ikki er, sum tað eigur at vera, men oftast ókunneleiki til viðurskiptini. Eftir áheitan frá felegum og stovnum hava vit hildið

nógvar fyrilestrar um alt landið, og hetta arbeiddi hava vit í arbeidsbólkunum bytt millum okkum, so øll handi- kappfelegini hava verið við í hesum arbeidi. Eisini hava vit eftir áheitan frá fleiri skúl- um fingið høvi at komið inn í skúlnarar við fyrilestrum og myndatíflari lagað eftir aldursbólki. Hetta er eitt arbeiði, vit hava verið gladd fyri, og sum vit eisini vóna, MBF kann gera meira við.

Fyritøkur og stovnar

Arbeidsbólkurin hevur kon- taktað ymiskar fyritøkur og stovnar fyri at visa á onkrar skeivleikar og visa á, hvat møgulega kann gerast, so vit best kunnu utfylla loysunar- orðið frá ST fyri 1981: Fulla luttøku og javnrætt.

Ikki var uppgáva okkara at fara út og seta upp lyftir o.a. og ongantið væntaðu vit at standa við úrslitunum av okk- ara arbeiði í hondini nú á nýggjárið. Men vit vóna, at vit hava arbeitt so mikið í hesum árinum, at tað fram- yvir verður ein sjálfvylgja, at brekað fólk fáa sín part av samfelagsaðgøðunum, og sum samfelagsborgarar í fram- tíðini hava sama rætt til út- bøgving, arbeiði, bústað o.a.

Framhald av síðu 13

vit eisini vóru á vegnum suðureftir. Vit koyra henda fyrirpart gjøgnum nógvar smábýir, og alla- staðni ringja klokurnar, og fólk eru á vegg í ella úr kirkju. Henda dagin koyrdu vit 300 km., og komu seinnapartin til Goslar í oysandi regni.

Í sama regni fara vit við- ari mánamorgun út á tað seinasta strekkið, móti Lübeck, og haðani móti Travemünde. Og tað er við einari ávisari sorgblíð- ari kensku, tú koyrir hesar seinastu 325 km. frá Goslar til Travemünde, tí her endar tað ógloymandi upplivislið, sum hesin langi túrurin eftir auto- bananum hevur verið.

Á teirri veldugu skandi- navienkai í Travemünde koma vit umborð á risa- ferguna „Travemünde“, sum er so nýggi, at mál- ingin valla er tornað. Henda fergan tekur 550 bilar og 1700 ferðafólk, og hon var fyllt á tremur av bæði bilum og fólki.

At koma inn í ta tollfri- u »shoppina« har umborð var nakað, sum næstan kundi fáa tað til at øra fyri einum føroyingi. Tu fekk jólaljós í eyguni av tilkari sjón. Hetta var sjálvstøku- handil, har tað ikki vóru minni enn 4 kassar, tú kundi gjalda við, og sjónvarpstólini snarðu í loftinum, at avdúka mögu- ligar tjóðar.

Komin til Gedser, gekk túrurin víðari til Key- mannahavnar, og eftir 3 dagar har, yvir Hundested til Grenå, og at enda koyrdu vit yvir Randers, Viborg, Holsterbro,

sum einhvør annar, men fyrst og fremst rættin at vera fø- royngar og hava møguleika at bugva í egnum landi, um hann sjálvur ikki ynskir at flyta burtur higani.

Hvør skal takka hvørjum?

Vit í arbeidsbólkunum halda, at vit skulu takka øllum, sum hava hjálpt okkum og stuðlað okkum í okkara arbeiði. Eisini takka vit øllum, sum hava boðsent okkum til fundar, og teimum ið komu til fundar, tá ið vit sendu boð.

Men vit skulu kanska fyrst og fremst sagt takk fyri, at arbeiddi bleiv lagt í hend- urnar á handikappfelegun- um, og at ein og hvør, ið hevði hug, fekk og fær loyvi at gera sitt til bata fyri brek- að fólk her hjá okkum og víða um í heiminum.

Vón okkara er, at vit í framtíðini sleppa undan at seta ljóskastaran á tann ein- staka brekaða, men at tað verður ein sjálfvylgja, at tað er »full luttøka og javn- rættur« fyri øll fólk.

Vinarligar heilsur og gott nýggjár

Arbeidsbólkurin

Thisted til Hanstholm, ein túrur uppá 290 km.

Tað hitar teg um hjarta, tá tú koyrir oman á kajuna í Hanstholm, at siggja Smyril aftur. Tann hvíti liturin skyggir so bjart, og ikki minni hjartir eru litir í flagginum.

Nógvar vakrar náttúru- myndir sóu vit á túri okkara, men ikki stóð tann myndin, ið mótti okkum, tá vit sigldu inn á Svin- oyarvík, aftanfyri nakað av hesum. Tað var klárt í veðrinum og nógv sól.

Heimaftur komin, prátaði eg eitt kvøldi við tann yngsta av synum okkara um túrin og nevndi, at nú vitja um 25 mill. turistar Eysturriki um árið. Hann heldur tá fyri, at vit sóu ongan við ryggsekkki har niðri. Og har haldi eg, at vit eru við nakað av tí, sum er avgerandi.

Dúgliga verður tosað um turismu her. Eg hugsi mær, at ætlanin er, at skapa ein ávisan vinnuveg burturúr tí. Men tað verður ikki við teimum ryggsekksturistum, sum vit siggja so nógvar av hjá okkum nú, verði teir aldrin so nógvir.

Náttúra okkara er óiva væl kend í øðrum londum. Vit hava eisini eina áhuga- verda søgu, tað má gerast nakað álvarsamt, fyri at kunna aðrar tjóðir um hana. Men okkum tørvur fleiri gistingarhús í einum hóskaði prisklassa, og eg loyvi mær at siga, at rús- drekkaskipan okkara, nærri ikki um áhugan hjá fremmandafólki við pen- ingi, at koma her sum tú- ristar.

N. J. Nolsøe